

Anslaar man som foran nævnt Antallet af Personer i den her omhandlede Gruppe, som der bliver Spørgsmaal om at lade overgaa til Aldersrente efter Reglerne i Folkeforsikringslovens § 38, Stk. 4, til 700, vil det ses, at Udvidelsen af Aldersrentenydernes Tal ikke vil være af noget betydeligt Omfang i Forhold til det allerede eksisterende Antal.

Under Udvalgets Overvejelser og Drøftelser af det foreliggende Problem var der Enighed om; at de erhvervsmæssige Forhold i Samfundet synes at udvikle sig i den Retning, at det bliver vanskeligere og vanskeligere for Personer over 60 Aar at opnaa Arbejde, og at det praktisk talt er umuligt for Personer i den Alder at opnaa Arbejde paany, naar de en Gang er blevet arbejdsløse, idet de altid vil komme til at staa tilbage for ledige yngre Kræfter, som under de nuværende Arbejdsforhold kan tilbyde sig i rigeligt Antal.

Udvalget er herefter af den Opfattelse, at det vil være rimeligt at gennemføre en Ordning, hvorefter der aabnes Mulighed for, at arbejdsløshedsforsikrede Personer mellem 60 og 65 Aar, der er nydende Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, og som har udtømt Mulighederne for at erholde Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen, kan overgaa til Aldersrente i Stedet for at være henvist til at oppebære Kommunehjælp, forudsat at det maa anses for overvejende usandsynligt, at de paagældende vil kunne opnaa Arbejde af et saadant Omfang, at Understøttelsesret genindtræder.

Udvalget skal i denne Forbindelse pege paa, at de paagældende arbejdsløshedsforsikrede Lønarbejdere, som har holdt deres Arbejdsløshedsforsikring vedlige og derved har gjort en *serblich* Indsats for at sikre sig deres Underhold, men som, idet de bliver slaet ud af deres Arbejde paa Grund af Alder, maatte staa uden Hjelpekilder fra det Øjeblik, Arbejdsløshedsforsikringens samtlige Forpligtelser skønnes ophørte, indtager en utvivlsom *Særstilling*.

Udvalget er klar over, at det nævnte skønsmæssige Antal Personer, for Tiden anslaaet til 700, som det drejer sig om, med Udviklingen vel vil kunne forøges. Dels vil imidlertid den her omhandlede Gruppe arbejdsløse Lønarbejdere mellem 60 og 65 Aar kun udgøre en mindre Procent i Forhold til samtlige Aldersrentenydere, dels vil Ordningen ikke medføre forøgede Udgifter for det offentlige, idet de paagældende, hvis de ikke opnaaede Aldersrente, vilde være henvist til at oppebære Kommunehjælp, der ikke kan antages at ville komme til at udgøre et mindre Beløb end Aldersrenten.

For Kommunerne, saavel den enkelte Opholdskommune, som Refusionsforbundet, vil Ordningen betyde en Lettelse, idet de $\frac{4}{7}$ af Aldersrenten bæres af Staten, $\frac{1}{7}$ af Opholdskommunen og $\frac{2}{7}$ af Refusionsforbundet, medens Opholdskommunen, hvis de paagældende var henvist til Kommunehjælp, maatte bære $\frac{1}{3}$ af Udgifterne og Refusionsforbundet de $\frac{2}{3}$. Regner man, at Ordningen for Tiden vil komme til at omfatte 700 Personer med en gennemsnitlig Aldersrente af 700 Kr.; vil Statens Udgifter stige med ca. 280 000 Kr. aarlig, medens Kommunernes Udgifter stort set vil gaa tilsvarende ned og de samlede Udgifter for det offentlige forblive uforandrede.

Det tilføjes, at Udvalget er af den Formening, at det maa ligge i Sagens Natur, at da Afgørelsen i disse Tilfælde i første Række vil hvile paa Kendskab til Arbejdsforholdene paa Stedet, maa de lokale Myndigheder anses for at være bedst i Stand til paa fuldt ud fyldestgørende Maade at foretage Skønnet over de Omstændigheder, der ved Anvendelsen af en Ordning som den foreslaaede kan komme i Betragtning, hvorfor man foreslaar, at Socialministerens Samtykke til Ydelsen af Aldersrente i disse Tilfælde — i Mod sætning til hvad der gælder efter § 38, Stk. 4 — ikke skal være paakrævet.

Udvalgets Forslag gaar herefter ud paa følgende:

Til Folkeforsikringslovens § 38 tilføjes som nyt Stykke 5:

„Reglerne i Stk. 4 finder ogsaa Anvendelse paa de Tilfælde, hvor en arbejdsløs forsikret, der er nydende Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, i Henhold til en af vedkommende Kasse afgiven Erklæring har udtømt sin Mulighed for at erholde Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen, og det maa anses for overvejende usandsynligt, at paagældende vil have Udsigt til at opnaa Arbejde af et saadant Omfang, at Understøttelsesret vil genindtræde.

I saadanne Tilfælde er Socialministerens Samtykke til Ydelsen af Aldersrente uforødent“.

Under Udvalgets Forhandlinger om fornævnte Forslag har Medlemmer af Udvalget, Folketingsmand *Nøhr* og Socialdirektør *Müller Larsen*, der i øvrigt er enige i Forslaget, fremhævet, at der ogsaa findes adskillige andre Personer i Aldersklassen 60—65